

عنوان مقاله:

نگرشی تطبیقی به کارکردهای عرفانی درغزلیات حافظ شیرازی و فتاحی نیشابوری

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی فرهنگ و ادبیات فارسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

زهره ولیخانی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، ایران

اصغر آقایی - استادیار گروه معارف دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به بررسی کارکردهای عرفانی در غزلیات حافظ شیرازی و فتاحی نیشابوری می پردازد. غزلیاتروحانی حافظ با عرفان در پیوند است، از این رو آبشخور مهمی برای دیگر شاعران از جمله فتاحی نیشابوریگردیده است. مولانا فتاحی نیشابوری تحت تاثیر اندیشه های عرفانی شخصیتهایی چون ابن عربی، مولویوبه ویژه حافظ بوده، مضامین گوناگون عرفان، در اشعار وی از وجوه زبان و اندیشه های اوست. نگارنده باپردازش توصیفی- تحلیلی غزلیات فتاحی به این نتیجه رسیده که شعروی آکنده از حقایق و آموزه هایعرفانی، شوروالهام عاطفی و دارای وجوه اشتراک بسیار با غزلیات حافظ است. در این مقاله تاثیرپذیریفتاحی نیشابوری از خواجه شیراز در ابعاد عارفانه، با تاکید برعشق، تجلی، قرب، فقر، وصل، لطف، شوق، دیدار پیر و مراد با روش تحلیل مقایسه های مورد واکاوی و ارزیابی قرار گرفته است. این تاثیرپذیری تا حدبسیاری بر غنای فکری و فرهنگی غزلیات وی افزوده و عرفان و گزاره های عرفانی او را به اندیشه های اصیلعرفانی حافظ نزدیک کرده است.

کلمات کلیدی:

حافظ، فتاحی، عرفان، تجلی، عشق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1765303>

